

Uurimistöö hea tava Eesti Meremuuseumis

Käesoleva hea tava eesmärk on tutvustada Eesti Meremuuseumit kui partnerit (üli)õpilaste uurimistöde puhul, mis käsitlevad muuseumi tegevust, kogusid või on muuseumitöötaja poolt konsulteeritud või juhendatud.

Distsipliini valik

Merendusvaldkond on interdistsiplinaarne, mistõttu võib uurija lähtuda nii loodusteaduslikest kui ka ajaloo uurimise meetoditest. Valdkonna valikul tasub eriti üldhariduskoolide õpilaste juhendajatel läbi mõelda, kas koolis on valmisolek ja kompetents valitud valdkonna uurimistöid juhendada, retsenseerida ja hinnata. Eesti Meremuuseumis on kompetents nõustada ajaloovaldkonna töid ning olenevalt teemast ka teistesse uurimisvaldkondadesse kuuluvaid töid.

Koostöövorm

Uurimistöö tegemine Eesti Meremuuseumis on kolmepoolne koostöö (üli)õpilase, muuseumipoolse konsultandi ning (üli)koolipoolse juhendaja vahel. Ühiselt valitakse üks sobivast koostöövormist:

Esmane konsultatsioon - lihtsamad päringud ja täpsustavad küsimused kogude või uurimisvaldkonna kohta, näiteks lisainfo saamine kogudes olevate esemete kohta, suureformaadiliste failide hankimine, huvipakkuvate esemete digiteerimine, viiteid asjakohasele kirjandusele vms. Enamasti toimub suhtlus meili teel või sisaldab 1-2 kohtumist. Esmast konsultatsiooni pakuvad oma valdkonda puudutavates küsimustes kõik Meremuuseumi töötajad.

Kestev nõustamine kogu uurimistöö koostamise protsessis - muuseumitöötaja on kaasatud juba uurimisküsimuse püstitamisse ja meetodi valikusse. (Üli)õpilasega kohtutakse regulaarselt ja kirjavahetus suuremates verstapostides on kolmepoolne.

Juhendamine – osadel teemadel saab meremuuseumi töötaja olla ka bakalaureuse või magistritaseme lõputöö kaas- või peajuhendaja. Sellisel juhul kehtivad lisaks käesolevale heale tavale ka õppeasutuse nõuded.

Vastutus

(Üli)õpilane – Koostöö muuseumiga eeldab õpilaselt head enesejuhtimise oskust ja valmisolekut ning julgust iseseisvalt muuseumitöötajatega suhelda. Vastutav roll, et õpilane saaks oma töö

edukalt kaitstud, on esmalt õpilasel, siis koolipoolisel juhendajal ning alles seejärel konsultandil. Peale uurimistöö edukat kaitsmist saadab õpilane uurimistöö digikoopia Eesti Meremuuseumile.

Koolipoolne juhendaja – tagab, et õpilane on saanud koolist üldised baasteadmised uurimistöö koostamisest, korraldab vajadusel õpilase tehniliste oskuste toetamise (vormistamine, struktureerimine jms) ning töö koostamise erinevates etappides jälgib, et õpilase töö vastaks kooli nõuetele. Üldhariduskooli õpilase puhul aitab piiritleda huvipakkuva valdkonna ning loob soovitatavalt esmakontakti muuseumiga juhendaja.

Muuseumitöötaja – lähtuvalt valitud koostöövormist toetab teema uurimist ja kindlustab muuseumi kogudes olevate vajalike materjalide kättesaadavuse.

Koostöö samm-sammult

1. Teemavalik ja eesmärkide seadmine

Esimesel kohtumisel osalevad (üli)õpilane, koolipoolne juhendaja ja muuseumitöötaja. Ühiselt piiritletakse teema, mille kattumisel muuseumi kompetentsiga pannakse paika uurimistöö ajaraam, lähtekohad ning allkirjastatakse käesolev hea tava.

Kui muuseumitöötaja näeb, et soovitud teemal muuseumil materjali või kompetentsi ei ole, soovitab ta mõnd teist asutust või eksperti või muudetakse üheskoos uurimisteemat.

Järgmiseks kirjeldatakse uurimisprobleem, püstitatakse eesmärgid ja uurimisküsimused. Seejärel piiritletakse allikad, valitakse välja uuritavad museaalid ning andmekogumise ja -analüüsi meetodid.

2. Töö allikatega, analüüs

Kui uurimistöö esmased eesmärgid on püstitatud, algab töö allikatega, mõnel juhul andmete kogumine ja analüüs. Kohtumistel arutletakse allikate valiku ning allikate seotuse üle probleemipüstitusega, antakse soovitusi lisalugemiseks; selgitatakse töövõtteid ja meetodeid. Samuti võib muuseumitöötaja arutleda õpilasega loetud kirjanduse üle, küsida küsimusi, huvitada õpilaste valikutest, aidata leida sobiv teoreetiline raamistik ning aidata väiteid põhjendada ja nõ argumenti üles ehitada, arutleda analüüsi üle ning vajadusel õpetada vajalikke spetsiifilisi töövõtteid (nt museaalidega ümber käimine).

Õpilase ülesanne selles faasis on esmalt lugeda konsultandi ja juhendaja poolt soovitatavat kirjandust, et end teemavaldkonnaga kurssi viia. Seejärel formuleerib õpilane kirjalikult uurimise probleemipüstituse põhjenduse,

toetudes kirjandusele (Miks seda teemat on vaja uurida? Milline teadmine on valdkonnas puudu või mil viisil täiendab planeeritud uurimistööd olemasolevat teadmist?).

Seejärel liigub õpilane allikate või andmete kogumise juurde.

3. Töö viimistlemine, kaitsmine ning selleks valmistumine

(Üli)õpilane vormistab uurimistöö järgides koolipoolset juhendit ning (üli)koolipoolne juhendaja jälgib, et töö maht oleks piisav ja selle osad proportsionaalsed.

Uuritud museaalid on korrektselt viidatud tulmenumbri tasemel. Samuti on ära mainitud koostöö Eesti Meremuuseumiga ja õpilast nõustanud töötaja nimi.

Kaitsmiseks valmistumisel koostab (üli)õpilane esitluse, mille vormistuse ja mahu osas nõustab teda ennekõike juhendaja. Muuseumitöötaja soovitab, millele esitluses keskenduda, annab tagasisidet valminud esitlusele ning võimalusel osaleb kaitsmisel.

Kinnitan, et olen tutvunud Eesti Meremuuseumi uurimistööde hea tavaga

(Üli)õpilase ees- ja perekonnanimi:

kool:

allkiri:

Koolipoolse juhendaja ees- ja perekonnanimi:

allkiri:

Head tava tutvustanud Eesti Meremuuseumi töötaja:

kuupäev ja allkiri: